747/06

Den 1. maj 2006 blev i sag nr. 66.945:

xxxxxxxx xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xx x xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har udbetalt skønsmæssig fastsat erstatning på 100.000 kr.

Klagerens advokat har nedlagt påstand om betaling af 658.908 kr. med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24. Denne påstand har advokaten efterfølgende forhøjet til 673.908 kr. under henvisning til, at erstatningen for de møbler, der ikke havde været prissat på listen over de stjålne genstande, skønsmæssigt kunne fastsættes til 15.000 kr. Subsidiært har advokaten påstået selskabet tilpligtet at betale et af Ankenævnet for Forsikring skønsmæssigt fastsat beløb. Mere subsidiært har advokaten påstået selskabet tilpligtet at forrente den skønsmæssigt fastsatte erstatning på 100.000 kr. fra den 6/3 2004 efter forsikringsaftalelovens § 24.

Efter indbringelse af sagen for nævnet har selskabet accepteret at forrente erstatningen fra den 19/6 2005 til klagerens modtagelse af erstatningen den 8/8 2005. Selskabet har afvist at svare yderligere renter under henvisning til, at vanskelighederne med opgørelse alene beror på klagerens forhold.

Det fremgår af sagen, at klageren den 20/1 2003 anmeldte, at der dagen før havde været indbrud i hendes bolig, angiveligt via et vindue som var blevet aflistet. Da klageren på tyveritidspunktet var i færd med at fraflytte boligen, var alt indbo pakket i flyttekasser og sorte plasticsække. Der var bestilt flyttefirma til den 23/1 2003. Klageren havde siden 1999 boet i huset sammen med sin daværende samlever, som var afgået ved døden i juni 2002. Ifølge klageren bestod indboet af det, hun og hendes samlever hver især havde medbragt i forholdet, samt det de senere i fællesskab havde erhvervet. Værdien af de stjålne genstande havde klageren opgjort til 765.957 kr.

I forbindelse med selskabets behandling af klagerens anmeldelse blev sagen overdraget til politiet. Ved Retten i A. den 21/6 2004 erkendte klageren sig "skyldig i overtrædelse af straffelovens § 279 [bedrageri], jf. § 21 ved urigtig anmeldelse af stjålne ting til en samlet værdi på 107.049 kr." Det fremgår af domsbogen og retsbogen, at anklagemyndigheden bl.a. havde tiltalt klageren for bedrageri for 765.957 kr., men at anklageren efter en kortvarig udsættelse af retsmødet og i samråd med klagerens forsvarer havde frafaldet yderligere bevisførelse, idet klageren tidligt under retsmødet havde erkendt, at hun i de fremsendte lister til forsikringsselskabet havde påført ting til en samlet værdi af 107.049 kr., som hun aldrig havde været i besiddelse af.

Ved skrivelse af 3/8 2004 fremsendte klagerens advokat den korrigerede skadeopgørelse og påstod selskabet tilpligtet at udbetale det resterende erstatningskrav på 658.908 kr. med tillæg af renter.

Ved skrivelse af 14/10 2004 afviste selskabet, at klageren havde godtgjort, at hun var berettiget til erstatning for det anmeldte indbrudstyveri. Til støtte herfor henviste selskabet til den forklaring, som klageren under retssagen havde afgivet om, at hun og hendes daværende samlever havde beskeden indtægt i årene 1996-2002. Selskabet henviste desuden til, at klageren efter det oplyste alene havde betalt samleverens forældre 30.000 kr. for alt samleveres indbo. Endelig henviste selskabet til de fotos af klagerens hjem, som ejendomsmægleren havde optaget i forbindelse med salg af boligen.

Klagerens advokat har over for nævnet fastholdt, at klageren er berettiget til at få udbetalt den opgjorte erstatning. Til støtte herfor anfører advokaten i skrivelse af 25/5 2005 bl.a.:

> "Det bemærkes, at mapper og kasser med papirer var pakket i flyttekasser, der blev fjernet af tyvene, hvorfor det ikke i nogen udstrækning har været muligt for min klient, at fremlægge kvitteringer eller andet til dokumentation af købstidspunkter og priser. Min klient har afgivet alle for hende tilgængelige oplysninger jf. forsikringsaftalelovens § 22.
>
> …
>
> Med hensyn til indkomstforholdene for min klient og dennes tidligere samlever er det vel korrekt, at denne indkomst ikke har været meget høj, men der har dog været tale om indtægt fra to personer. Som det fremgår af min klients forklaring under straffesagen (bilag …) havde hendes tidligere samlever yderligere indtægt fra sort arbejde.
>
> At diverse indbo blev erhvervet for kr. 30.000 af forældrene til min klients tidligere samlever, er på ingen måde udtryk for, at værdien kun var kr. 30.000. Der var tale om en meget speciel situation, hvor min klient overtog meget værdifulde genstande til en meget lav pris. Forældrene havde et ønske om, at hjælpe min klient i hendes svære situation efter samleverens død. Endvidere havde forældrene allerede selv et fuldt indrettet hjem og har formentlig intet ønsket dagligt at blive erindret om sønnens død ved at have hans ejendele stående.
>
> … forsikringen hos Alm. Brand blev tegnet på baggrund af et besøg hos min klient og hendes daværende samlever af en assurandør fra Alm. Brand. Det var således assurandøren, der gennemgik indboet og herefter værdiansatte indboet og fastsatte forsikringssummens størrelse på kr. 937.000 (2001-niveau). Såfremt min klient ikke havde været i besiddelse af aktiver for i hvert fald de kr. 658.908, ville forsikringen naturligvis ikke have været tegnet til ovenstående beløb.
>
> Såfremt det under straffesagen var fundet bevist, at min klient, havde været i besiddelse af indbo for et lavere beløb end kr. 658.908 var hun blevet dømt i overensstemmelse hermed.

Min klients indbo er samlet over en årrække på ca. 10 år.

Overordnet set kan et erstatningsbeløb på kr. 658.908 for alt indbo i et almindelige hjem på ingen måde kaldes usædvanligt."

Vedrørende den mere subsidiære påstand om forrentning af erstatningen har advokaten i skrivelse af 25/5 2005 bl.a. anført:

"… på det tidspunkt, hvor der forelå en endelig straffedom, var Alm. Brand i besiddelse af fornødne oplysninger til bedømmelse af forsikringsbegivenheden og fastsættelse af forsikringsydelsens størrelse. Dommen blev afsagt den 21. juni 2004 og ankefristen udløb den 6. juli 2004 jf. retsplejelovens § 963, stk. 3 jf. §§ 946 og 947. Der henvises i øvrigt til forsikringsaftalelovens § 24, Ivan Sørensen, Forsikringsret, 3. omarbejdede udgave, s. 274f. samt dommen gengivet i UfR 1976.547 H."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at klageren ikke er berettiget til erstatning udover det skønsmæssigt fastsatte erstatningsbeløb på 100.000 kr., som selskabet "af hensyn til behandling af ankenævnssagen" har udbetalt til klageren. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 5/5 2005 bl.a.:

"Klager har ved sin advokat fremsat krav om erstatning for det resterende beløb kr. 658.908 med henvisning til den foreliggende straffedom. Hertil skal selskabet bemærke, at det fremgår tydeligt af dommen, at kun en del af listerne er gennemgået under sagen, idet anklageren har frafaldet yderligere bevisførelse efter klagers tilståelse. Rigtigheden af det resterende krav kr. 658.908 er således ikke prøvet under straffesagen.

Selskabet har fremsat tilbud om en skønsmæssig erstatning - som nu er betalt - og er fortsat af den opfattelse, at klager ikke er frastjålet værdier i størrelsesorden kr. 658.908, hvorfor krav om yderligere erstatning er afvist.

Der er ved denne afgørelse lagt vægt på følgende forhold, som er kommet frem i forbindelse med straffesagen:

5. 66.945

Husstandens indtægtsgrundlag

Klager og hendes daværende kæreste var i en årrække begge på overførselsindkomst. Klagers daværende kæreste var i perioder meget syg af sukkersyge og modtog sygedagpenge. Klager har til politiet oplyst, at hendes daværende kæreste endvidere brugte mange penge på speedbåd, 3 Porscher og motorcykel. I henhold til vidneforklaringer fra omgangskredsen havde klagers daværende kæreste lidt sort arbejde, men dette var i meget begrænset omfang. Det har således ikke været økonomisk muligt for parret at erhverve så mange dyre effekter, som klager har skrevet på sine lister. Det er endvidere oplyst ved vidneforklaringer fra parrets omgangskreds og familie, at disse ikke har givet parret dyre gaver.

Der henvises til politiets afhøringsrapporter, bilag … samt daværende kærestes bos åbningsstatus, bilag …, hvor dennes økonomiske grundlag fremgår.

Ejendommens indretning

Det fremgår af ejendomsmæglerens fotos, optaget kort tid forinden indbruddet, at der var tale om et spartansk indrettet hjem. Det er endvidere oplyst, at klager købte daværende kærestes indbo af dennes forældre til kr. 30.000,-, hvilket beløb hun efterfølgende fandt for højt.

Dertil kommer adskillige vidneforklaringer afgivet til politiet af klagers omgangskreds, som samstemmende oplyser, at der var tale om et almindeligt, spartansk arbejderhjem indrettet med billige ting. Vidnerne er foreholdt en del af klagers lister over stjålne effekter og kan positivt og samstemmende afkræfte, at i hvert fald størstedelen af effekterne nogensinde har været i hjemmet. Dette suppleret med helt konkrete oplysninger fra svigerforældrene, om at klager f.eks. havde en lille, billig grøn støvsuger, og at parret havde fået en billig kaffemaskine af svigerforældrene, hvorfor kravet for langt dyrere pendanter ikke kan stemme. Ligeledes er det forklaret, at parret ikke dyrkede sport, og at de bar billige ure fra Thailand, hvilket heller ikke stemmer overens med klagers lister.

Der henvises til politiets afhøringsrapporter, bilag …, som indeholder detaljerede oplysninger om parrets økonomi og boligens indretning.

Konklusion

Selskabet har gennemgået sagen igen efter Nævnets henvendelse og finder det fortsat ikke dokumenteret - endsige sandsynliggjort - at klager er blevet frastjålet værdier i den angivne størrelsesorden. Selskabet må derfor fastholde, at klager ikke er berettiget til en erstatning overstigende det udbetalte beløb, kr. 100.000."

I relation til den af advokaten fremsatte påstand om forrentning af erstatningen anfører selskabet i skrivelse af 28/9 2005 til nævnet bl.a.:

"Vedrørende rentepåstanden skal selskabet oplyse, at klager ikke har tilvejebragt dokumentation for, hvilke effekter, der er stjålet fra ejendommen. Tværtimod har klager forsøgt at formå selskabet til at udbetale erstatning for effekter, som hun ikke har været i besiddelse af. …

På baggrund heraf har selskabet i mangel af sikre holdepunkter ved opgørelse af en erstatning været nødsaget til at begære aktindsigt i materialet fra straffesagen og har først ved modtagelse af brev af 18. maj 2005 fra politiet fået adgang til materialet. …

Det har først efter modtagelse af politiets materiale - herunder særligt fotos og forklaringer fra venner og familie vedrørende indboets karakter - været muligt at give et kvalificeret skøn over værdien af indboet.

Herefter har selskabet vurderet, at erstatningen måtte fastsættes til et beløb i størrelsesorden kr. 75.000 - kr. 100.000,-.

Selskabet kan i mangel af andre rimelige holdepunkter acceptere at forrente den afregnede erstatning kr. 100.000,- fra 1 måned fra modtagelse af brev om aktindsigt - altså fra den 19. juni 2005 til klagers modtagelse af erstatning den 8. august 2005.

Rentebeløbet udgør herefter kr. 1.245,42, som fremsendes til klagers advokat inden-for de nærmeste dage.

Selskabet kan ikke anerkende at være forpligtet til at svare yderligere renter, idet bemærkes, at vanskelighederne med opgørelse af erstatningen må tilskrives klagers forhold."

Klagerens advokat har over for nævnet bestridt, at rigtigheden af hele kravet ikke blev prøvet under straffesagen. Til støtte herfor henviser advokaten til retsbogen, hvoraf fremgår:

"Efter at anklageren havde gennemgået bilag … med tiltalte, og hun herunder havde erkendt, at de ting hun efter sin anmeldelse til forsikringsselskabet havde streget i bilaget, var ting, som hun aldrig havde været i besiddelse af, svarende til en værdi af 107.049,00 kr., blev retsmødet kortvarigt udsat for, at tiltalte kunne tale med sin forsvarer om sin stilling til tiltalen i forhold 2."

I relation til selskabets bemærkninger om husstandens indtægtsgrundlag henviser advokat i skrivelse af 9/9 2005 til nævnet til, at klagerens samlever ikke var mere syg, end at han formåede at passe sort arbejde i Norge. Advokaten henviser desuden til, at samleveren ikke havde haft bilerne, motorcyklen og speedbåden samtidig. Svigerforældrenes forklaringer til politiet kan efter advokatens opfattelse ikke tillægges betydning, idet klageren og svigerforældrene havde udviklet et kraftigt modsætningsforhold, som formentlig har påvirket svigerforældrenes forklaringer til ugunst for klageren. Ifølge advokaten kan klageren slet ikke kende det billede, svigerforældrene tegner af hende. Om ejendomsmæglerens fotos af klagerens hjem anfører advokaten i sin skrivelse bl.a.:

"Det er korrekt, at der er meget ryddeligt i rum på de fremlagte fotos. På daværende tidspunkt havde min klient pakket de fleste ejendele i kasser og placeret dem på loftet. Hun holdt ikke af at være i huset efter hendes daværende kærestes død, men boede meget af tiden hos sin mor.

Siden min klient ikke opholdt sig meget i huset, havde hun ikke behov for at have alle møbler, køkkenredskaber, cd'er m.v. fremme. Hun pakkede tværtimod mest muligt

ned for, at boligen kunne fremstå ryddeligt og rummelig i salgssituationen. Ejendomsmægleren havde fået nøgle til huset, så han til hver en tid kunne fremvise huset."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder politirapporterne, udskrifterne fra doms- og retsbogen og den af klageren udarbejdede liste over stjålne genstande, finder nævnet, at klageren ikke har sandsynliggjort at være berettiget til erstatning ud over, hvad selskabet allerede har udbetalt. Ligeledes finder nævnet - i overensstemmelse med det af selskabet anførte - ikke grundlag for at pålægge selskabet at svare klageren yderligere renter af den udbetalte erstatning.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen